

fördelaktigare för både löngifvare och löntagare att lönen erlägges på en gång; så får jag vördsamt föreslå, att Riksdagen ville för sin del besluta följande förändrade lydelse af 2 mom. i 11 § af ofvan åberopade Kongl. Förordning:

Uppbörden af alla afgifter till presterskapet, antingen de blifvit bestämda att utgå i penningar eller persedlar, att lösas efter medelmarkegång, verkställas på en gång emellan den 15 och 31 December — föröfrigt lika som förut.

Om remiss till vederbörligt Utskott anhålles.

Stockholm den 26 Januari 1870.

Laur. Öhlin.

N:o 68.

Af Herr *P. Engman*: Om beviljande af anslag för väganläggning emellan Ramsele socken i Wester-Norrlands och Ströms socken i Jemtlands län.

Uti sitt till Kongl. Maj:t ingifna underdåniga förslag, angående de arbetsföretag som äro af det större omfång, att bidrag till deras utförande af allmänna medel borde beviljas, har Styrelsen för väg- och vattenbyggnaderna i Riket bland 18 dylika ock antecknat föreslagen väganläggning mellan Ramsele kyrka i Wester-Norrlands län och Ströms socken i Jemtlands län, hvarom Konungens Befallningshafvande i de båda länen hos Kongl. Styrelsen gjort framställning; sedan derförinnan plan jemte kostnadsförslag blifvit upprättade af Löjtnanten i väg- och vattenbyggnads-korpsen Herr Lars Berg, uppgående för den fem mil 29,300 fot långa vägsträckan till belopp af 98,900 R:dr R:mt, hvaraf Kongl. Styrelsen föreslagit, att en summa motsvarande två tredjedelar, eller 65,930 R:dr, bort utgå af statsmedel; men vid slutliga uppgörandet af det så kallade generalförslaget till Kongl. Maj:t äro endast tvänne af de aderton väg- och vattenbyggnadsföretagen föreslagna att erhålla understöd af allmänna medel vid innevarande riksdag, nemligen hamnanläggningen vid Wisby och en väg emellan Lycksele och Wilhelmina kyrkor uti Westerbottens Lappmark. Utan att på något sätt vilja bestrida den nytta, som lättade kommunikationer i allmänhet medföra, tror jag att det sist omnämnda vägbyggnadsföretaget bort stå tillbaka för orter, som äro mera befolkade än den emellan Lycksele och Wilhelmina kyrkor, synnerligast då till båda ställena förut finnes utfartsväg, och den

nu föreslagna endast skulle bli en väg egentligen kyrkorna emellan, till hvilken allmän nytta för öfrigt vill jag låta vara osagdt. Deremot skall den väg, som afses att få utförd genom denna min motion, komma att sammanbinda tvänne län, der förut på många miles afstånd väganläggning saknas, och hvaraf en befolkning, som vid 1868 års slut utgjorde i Ramsele tingslag 8,573 personer och i Hammerdahls tingslag 7,842, eller tillsammans 16,415 personer, som alla i mer eller mindre mån skulle komma att draga fördel af väganläggningen emellan Ramsele och Ström; upplysningsvis anser jag mig böra nämna, att från Hernösand till Sollefteå är tio mil ångbåtsled, derifrån till nedra ändan af Hellgumssjön är cirka 2 mil landväg och fullständig landsväg; från nedra ändan af Hellgumssjön till Ödsgårdsforsen i Edsele socken, omkring 3 mil, skulle ångbåt kunna användas, och anskaffande af sådan är ock ifrågasatt, ehuru ännu ej utförd. — Landsvägen, som går på norra sidan om Hellgumssjön, fortsätter upp till Ramsele kyrka, men ej längre i sträckningen mot Ström i Jemtlands län. Det är häremellan upp till Ströms så kallade vattudal, som väg saknas. Denna floddal, som från nedra ändan af Ströms socken och uppåt eller vesterut räknad är segelbar på en sträcka af 10 å 12 mil, kommer redan innevarande sommar att navigeras med ångbåt; ty en dylik af jern är redan inköpt och på hösten upptagen till Norrland, för att nu på vintern, söndertagen, forslas till sin bestämmelseort.

Efter redan år 1863 gjorda beräkningar transporterades redan då gods, bestående af spanmål, salt, strömming, diverse köpmannavaror, samt fetalier m. m., dels nedåt och dels uppåt socknarne, för att konsumeras, minst 3,000 lass årligen, hvarje lass å 8 centner eller 24,000 centner, hvilka ej obetydliga varutransporter nu, i saknad af väg, endast kunna ega rum några månader under vintern. Då dertill kommer att Ramsele och Ströms socknar åtagit sig att verkställa vägbrytningen och för framtiden underhålla vägen, mot erhållande af två tredjedelar af den beräknade kostnadssumman, och att Hernösands stadsfullmäktige anslagit till samma väganläggning såsom bidrag en summa af fem tusen R:dr R:mt, vågar jag vördsamt föreslå:

att Riksdagen beviljar för väganläggning emellan Ramsele och Ströms socknar ett emot den beräknade kostnadssumman eller två tredjedelar deraf svarande belopp, 65,930 R:dr R:mt, att utgå med en tredjedel under åren 1871, 1872, 1873 utan återbetalningsskyldighet.

De till ärendet hörande handlingar torde från Kongl. väg- och vattenbyggnadsstyrelsen requireras.

Om remiss till Stats-Utskottet anhålles.

Stockholm den 26 Januari 1870.

P. Engman
från Wester-Norrlands län.